

FINÁLE FIRMA PÍSECKA

MONTEA byla v květnu 2025 oceněna uznáním za postup do finále soutěže Firma Písecka. I když ne zvítězila, zaujala porotu jako firma, která v určitém hledisku vyniká. Předávání cen se zúčastnil mimo Martina i starosta města a místostarostové, mimo jiné i senátor Tomáš Fiala. Gratulujeme!

TEĎ MÁME V RUKÁCH BUDOUCNOST

„S firmou to máte jako na bowlingu. Vyberete si nástroj, který vám nejlíp padne do ruky. Soustředíte se, najdete cíl, hodíte. Stále s pohledem k cíli, jinak kouli můžete strhnout a sjede mimo do žlábků. Tak akorát velkou silou. Ne malou, to by koule nedojela. Ne velkou, abyste vydrželi ještě další a další hody. A pak už jen čekáte a přejete si, aby se koule udržela na dráze, aby porazila co nejvíc kuželek v cíli. Ve chvíli, kdy ji použít z ruky, už formujete budoucnost.“

Míváte jako majitel firmy sny?

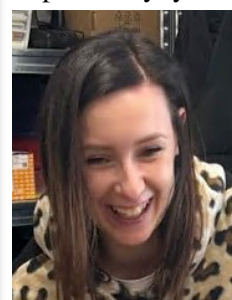
„Myslíte o firmě nebo jakékoliv? O firmě samozřejmě mám. Zdá se mi o pravidlech, jak pomocí nich dáváme firmě charakter a stabilitu, bez kterých nemůže dál růst. Neradi bychom se vraceli k historii, která byla nezbytná a kterou si prochází každá malá firmička – majitel má všechno v hlavě, všechno domlouvá, zajišťuje, kontroluje, fakturuje. V tom snu o pravidlech vidím majitele firmy, který tvoří strategii a vizi firmy, věnuje se VIP zákazníkům. Přijímá telefonní hovory jen v určité době, všechny ostatní končí u kolegů. Když odjede na tři dny nebo na měsíc na dovolenou, všechno běží dál. A když už se mu stýská, vezme si na starost zakázku v roli svých podřízených a ukázkově ji, podle pravidel, dovede od začátku až do konce.“

To zní skutečně jako sen. Myslíte, že je možné jej proměnit ve skutečnost?

„Kdybych tomu nevěřil, nemělo by smysl investovat do rozvoje firmy. Naopak bych ji zmenšil – udělal pár kroků zpět, do tak malého počtu zaměstnanců, abych vše uřídl sám. Jenže nejsem neúnavný a nesmrtelný. Firma by skončila se mnou. A to je málo. Chci víc.“

NEMÁM S TÍM PROBLÉM

Přesně tak z dálky působí. Když přijdete blíž, zjistíte, že je to pravda. A navíc Pravdová. Drobná, usměvavá, přitom si jako vedoucí skladu mezi techniky mnoha generací dokáže udržet respekt. Kdyby se o ní dozvěděly HR agentury...

Jana Pravdová čili Janička vstoupila do MONTEA světa poté, co se rozloučila zakladatelka skladového hospodářství Lída. Už na prvním setkání se Jana usmívala, jak by ne, když je si vědoma svých kvalit – její studijní výsledky na základní škole přilákaly dokonce místní paparazzi prahnoucí po senzaci – Jana měla studijní průměr neuvěřitelných 0,91, a tedy jako

první na strakonickém okrese prolomila magickou hranici samých jedniček!

„Vlastně jsem od malička tušila, kde budu pracovat. Maminka vypráví, jak jsem si hrávala na sklad a malým okýnkem jsem jí proti podpisu vydávala z kuchyňské linky příbory a nádobí. Ráda jsem pomáhala s utíráním, abych měla jistotu, že se vše vrátí na své místo.“ Tatínka prý nutila jednou týdně dělat inventuru ve spižárně.

Krátce po nástupu dostala Jana speciální pracovní obuv s výrazně pevnou a na první pohled nadrozměrnou podrážkou. „Byla to moje podmínka pro nástup. Ke splnění náročných úkolů ve skladu potřebuji mít možnost si na každou nepravost, neúplnost či liknavost pořádně došlápnout. Ještě čekám na dodávku víceúčelové čelové svítily. Dokáže svítit běžným i UV světlem, obsahuje termokameru a rentgen s účinností do dvou metrů. Při objednávce jsme dostali přednost před objednávkou filmového štábu nové bondovky.“

Úsměv neztrácí a podle slov kolegů je Jana ženou na svém místě. Přejeme hodně štěstí. Jen tak dál!

Narodili se / Vzpomínáme

Jana

Lída

Václav

Martin

Jakub

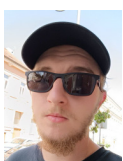
Jakub

Martin

Lukáš

Zdeněk

Rekordní porodnost

V letošním roce 2025 dosáhl počet novorozenců ve společnosti MONTEA rekordní výše nejméně za posledních dvanáct měsíců. Majitel vítá zájem mladých lidí o podílení se na rozvoji firmy, protože výtečně doplňují generační směs zkušeností a ochoty učit se nové věci.

Zaklaskladatelka

Lída – historicky první vedoucí skladu společnosti MONTEA – pocítila, že její mise skončila. Zakladatelka skladového hospodářství firmy jako první prošlapávala cestu ke stavu, kdy je naprostá většina materiálu uspořádána v regálech a policích, polepených QR kódy. Vypadá to dnes samozřejmě a normálně. Jinými slovy to znamená, že Lídina mise byla úspěšná. A štafetu s úsměvem převzala Jana. Základy položeny, stavba pokračuje...

El Monte A Laso

Tato na dnešní poměry drsná hra s poetickým překladem Poutní hora pochází původně z Mexika. Historikové se nemohou shodnout, zda ji připsat už civilizaci Olmeců, zcela jistě je doložena v mayské a toltécké kultuře. Z území dnešního Mexika ji pak při vezli v kolumbijských dobách do Evropy vracející se španělské námořní lodi.

V původním provedení nešlo o hru, ale způsob lovu. Jeden z mužů si vzal do ruky mohutné lano, pletené z nejdolnějších lián a napuštěné mlékem z kaktusu, obsahujícím vysoký obsah latexových konzervačních látek. Liána takovou konzervací velmi ztěžkla a byla velmi odolná. Ovšem také nebezpečná. Muž musel lano obratně roztáčet kolem sebe, pohyb byl zvláštním druhem tance. Cílem bylo zcela zmást kořist, kterou zcela nečekaně v tomto způsobu lovu býval jeden z největších nelétavých ptáků žijících ve střední Americe, vzdáleně příbuzný s evropským holubem. Ve správné chvíli pak lovec musel mohutným škubnutím roztočeným těžkým lasem omotat tancem pomateného ptáka, který nezřídka dosahoval hmotnosti i přes sedmdesát kilogramů.

V pozdějším rituálním provedení tančí dva muži, jeden představuje lovce a druhý kořist. Do Evropy už se el Monte A laso dostalo jako hra. Podle některých pramenů existuje dokonce domněnka, že právě tato hra byla základem španělské corrida de toros – býčích zápasů.

Na snímku vidíte současnou podobu tradiční hry, ve které původní liánu nahrazují vhodné CYKY kabely s překvapivě podobnými vlastnostmi. MONTEA ve svém středu poskytuje prostor pro trénink uznávanému přeborníkovi. Julio (na snímku zcela vlevo), přezdívaný Cazador de Palomas (Lovec holubů), je úřadující mistr Evropy a má ambice utkat se za oceánem s potomky původních obyvatel. V tréninku mu asistuje figurant Paloma, v pozadí je zachycen nutriční specialista Lados Negros, který s potřebnou technikou připravuje Juliův jídelníček na druhý den.

Revoluce v šatnářství

„Jak mě to popadne, tak vynalézám a nemůžu přestat,“ svěří se se svým koníčkem, a možná i trochu trápením, Miroslav. „Bez ohledu na obor, oblast, zkrátka uvidím ten zlepšovák a nemůžu na to přestat myslet, musím se do toho hned pustit.“ Jedním z jeho zatím posledních nápadů je 8H šatní asistent přezdívaný ve vývoji Šát'a. Díky speciálním kamerám s čočkami z čisté genetické slovanské linie, integrované křišťálové kouli přímo v centrálním procesoru systému, a hlavně holografickým rukám dokáže tento pomocník vytušit váš příchod a odložit či předat váš kabát či klobouk v neuvěřitelně krátkém čase.

Na snímku jsme zachytili expertní skupinu řešící kritický úkol – jak pomocníka přeškolit z cvičného osmiháčekového věšáku na násobně větší počet háčků, ideálně několik set pro využití v divadelních šatnách. Prediktivní systém příjmu a výdeje šatstva bude světovou novinkou, stejně jako systém holografických rukou, které mají minimální spotřebu energie, a přitom stávající model unese bez problémů těžký svrchník se svazkem klíčů i telefonem v kapse.

Rekuperací jednotka Red Black 1.0

Významná postava novátorské scény jižních Čech Vladimír, toho času již oficiálně působící v řadách pracujících důchodců, opět přichází s novým nápadem. Vědom se narůstajícího zbytkového tepla v nervových spojích, které vzniká už při krátkém soustředění nebo dokonce souvislejším několikaminutovém výkonu, rozhodl se neplýtvat a toto teplo využít. Za pomoci dosud nezveřejněného technického principu odebírá tuto jinak ztrátovou energii, akumuluje ji do sběračů za ušními boltci a následně ji v periodických dávkách s frekvencí 0,0166 Hz (pozn. redakce prakticky jednou za minutu) vysílá přes jedinou viditelnou součást rekuperační jednotky do veřejného prostoru. Diskutabilní je další způsob využití této energie, nicméně zůstává faktem, že vyzářené teplo s sebou velmi často nese ve stopovém množství i prvky dlouholeté zkušenosti, které mohou být využity zcela jednoznačně. Aktuálně probíhá vývoj Red Black 2.0, který dokáže rekuperovat i teplo vznikající průchodem tepla přes červený komunikační transponder.

Může za to Red Black 0.8

V předchozím článku jsme informovali o technologii rekuperace nečekaných mikroskopických výskytů tepla v nervové soustavě. Zcela v zájmu objektivnosti a úplnosti je nutné přiznat, že vývoj unikátní technologie Red Black není zdoben jen úspěchy.

První už částečně funkční verze 0.8 způsobila vyzáření nečekaného kvanta energie, což se projevilo i naprostým vyčerpáním autora systému. Dosud není vysvětleno, jak se vyzářená energie ocitla v kvantovém urychlovači na palubě ruské vesmírné stanice Syr, nicméně díky tomu se nakonec Vladimírova myšlenka dostala do galaxie vzdálené mnoho set světelných let. Vzápětí bylo možné pozorovat dramaticky urychlený cyklus zhroucení galaxie do sebe sama, snad dojetím, snad následkem samotné Vladimírovi myšlenky na vepřovou pečení. Zároveň se do gravitačního pole Země přiblížilo zcela nekontrolovaně malé vesmírné těleso, později identifikované jako záchranný modul. Po přistání symbolicky v oblasti Černého moře byl z modulu vyprostěn živý organismus. Jeho povrch je šedočerný, horní končetiny jsou zřejmě nefunkční, a proto jsou zavěšeny v samofixační tzv. Nemakačenkově poloze. Horní

část těla působí dojmem snahy o napodobení lidského těla, ovšem poklepem na imitaci kapuce pánské mikiny snadno zjistíte, že se tam nachází pouze prázdný prostor. Neúspěšné napodobování očí vzbuzuje otázku, jakými smysly či sensorickými systémy se bytost řídí. Je otázkou, zda se neřídí nesmysly. Skutečnost o pobytu této formy mimozemského života zatím MONTEA nehlásila. Udrhuje ji v téměř hermeticky uzavřené kanceláři pod dozorem statných ošetřovatelů a vedoucí pečovatelské týmu, která zajišťuje konstantní životní podmínky, hlavně obsah kyslíku ve vzduchu, který nesmí být příliš vysoký, naopak koeficient zavodněnosti musí překračovat veškeré hygienické normy. Podle zátěžových testů má bytost, troufneme-li si formu života tak nazvat, obrovskou odolnost proti bolesti a vytrvalost. O dalším osudu tohoto utajovaného jevu budeme informovat.

V srdci

Je zcela přirozené, že úměrně zátěži potřebuje člověk odpočívat, ovšem podceníte-li množství a kvalitu odpočinku, můžete snadno překročit hranici, z poza které se těžko vrací k normálnímu životu. Možná jako varování vyznívá odhalená skutečnost, že neúnavný zlepšovatel a iniciátor mnohých firemních změn zřejmě tuto hranici překročil.

Ve Starém Městě pod Landštejnem provozovaném sanatoriu je už desítky let poskytována péče deviantním vrahům, parkovým recidivistům a nově také přetížným vynálezčům, kteří v případě ataky projevují podobné příznaky jako předchozí jmenované kategorie klientů.

„Důležité je u každého klienta najít cestu k návratu k jeho spokojenosti, klidu a sebevědomí. Nestává se, že by byly dvě stejné. Důležité je neklást odpor ani klientovi, ani fantazii. Tak se může například objevit, vybírám zcela namátkově, že klient se nejlépe cítí oblečený jako motorkář právě cestující na své vysněné Moto Hruzzi krajinou svého srdce. Splněním této představy třeba i na několik dní dokážeme vracet klienta do jeho běžného světa.“ Tolik slova primáře MUDr. Kdoule. Hodně štěstí!

Na okraj

Doslova pár minut před uzávěrkou. Vladimírem právě ověřovaný způsob obrábění kovů do dřevěné bedny slibuje usnadnění práce v rizikových prostředích. Klíčovou součástí je bedna z tvrdého dřeva, jakou každý máme běžně po ruce. Ta dokáže spolehlivě lapat všechny odlétávající jiskry a bezpečně je nechat vyhasnout. Takto dokážete ušetřit stovky až tisíce kroků na každém prvku. Ve vývoji je samonosný držák bedny.

Vždy o krok před ostatními

Čtenáře MONTEA novin už jen tak něco nepřekvapí – množství zlepšovacích návrhů, technologie budoucnosti, vlastní heliport. Co třeba výcvik techniků pro práci ve stavu beztlíže? Málo? Co třeba výcvik techniků pro práci na vzduchotechnice na Marsu či jiném vesmírném tělese? Anebo pod mořem v hloubkách pod sedm tisíc metrů?

Skutečně. MONTEA už provádí konkrétní kroky v tomto směru. Velmi náročnými testy prošel vedoucí technik Pavel, když ovšem předtím musel souhlasit s vysokým rizikem, jaké průchod neověřenými simulacemi prostředí představuje. „Vím, že to musím být já, kdo prošlape cestu, pak teprve můžu poslat tímhle směrem svoje kluky, myslím tím techniky,“ s úsměvem vysvětlil a posadil se v tajné místnosti do prototypu simulátoru, který dokáže navozovat vnější podmínky podle připravených scénářů – od Marsu přes měsíční krajinu, vysokohorské prostředí, důlní chodby až po podmorské hloubky se všemi důsledky a průvodními jevy. To je první krok. Co bude druhý pro odvážného omniauta? „Když se podaří první krok a pokaždé se zvednu ze simulátoru živý a zdravý, přijde na řadu simulace montáže i těch nejnáročnějších technologií. Jestli to půjde, budeme mezi prvními v Evropě, kteří nabídnou takový rozsah služeb. Výcvik omniautů je unikátní záležitost.“ Hodně štěstí! (pozn. redakce omniaut znamená cestovatel všemi prostředími)

Jak se k vám dostaneme?

V běžné situaci jde o otázku mířící pouze na přesnou adresu stavby, firmy či bydliště. Ovšem nároky na kvalitu služeb majitel Bohumil neustále stupňuje, vědom si potřeby udržovat náskok před konkurencí.

„Nemůžeme si dovolit spoléhat se pouze na běžná vozidla, tedy naše upravené montážní vozy nebo dodávky. Doprava je čím dál častěji ohrožována zácpami, zejména dopravními, dostupnost některých lokalit, hlavně samot, je v horším počasí autem často nemožná. Proto pořádáme tréninkové jízdy na motocyklech a máme ve výcviku i cyklospojku trénovanou na dosah v rádiu kolem 200 kilometrů za tři hodiny, v příznivém počasí i dřív,“ s uspokojením vysvětluje, když právě zmíněná spojka přijíždí.

BENEFITY: Mikulovské vinobraní

Společnost MONTEA má v řadě věcí rysy nadnárodních korporátních společností, které mezi prvními pochopily dopad spokojenosti svých zaměstnanců na kvalitu i kvantitu odváděné práce. Jednou ze základů této spokojenosti je dobrá parta lidí, kteří se znají i v osobním životě, nejen z pracovních záležitostí.

Letos v září navštívila MONTEA Mikulovské vinobraní. Hojnost nebyla jen vína a buráčku, ale i výšlapů, pohoštění, posezení, odpočinku, anebo třeba i v polykání vaflí na jedno sousto, jak vidíte na snímku vpravo.

Kulturní referent naplánoval cestu i s ohledem na poznávání kořenů našeho národa, proto se výprava kromě Pálavy a mnohých pivnic objevila i na poutní cestě na Svatý kopeček. Setkání s Andělem-ochráncem poutníků předcházelo návštěvě ves-tonické Venuše, která zaujala mnohé svými vnaďami, rozuměj očima. Vrcholem byla právě celodenní návštěva Mikulova.

